

บรรณานุกรม

- กมลพร สงมี. (2543). การถ่ายทอดความรู้ในการใช้สมุนไพรที่มีผลต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและการพึ่งพาตนเอง. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กฤษฎา บุญชัย. (2540). พลวัตรชุมชนล้านนาในการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2533). การทำงานเพื่อพัฒนาแนววัฒนธรรมชุมชน. ตำราประกอบวิชาหลักการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กาญจนา แก้วเทพ และกนกศักดิ์ แก้วเทพ. (2530). การพึ่งพาตนเอง สักยภาพในการพัฒนาชนบท. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสานัสการพิมพ์.
- เกษม จันทร์แก้ว. (2540). วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. เอกสารประกอบการสอนวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิตรลดา ชมบุญ. (2549). ปลุกและใช้สมุนไพรใกล้ตัว. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไพลิน.
- ฉลาดชาย รมิตานนท์. (2537). วัฒนธรรมกับความหลากหลายทางชีวภาพกับการพัฒนาที่ยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนท้องถิ่น.
- ฉัตรไชย โภธิพัฒน์. (2550). พี่ฝึกสวนครัวปลูกง่ายๆ ด้วยตนเอง. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไพลิน.
- ชูเกียรติ ลีสวรรณ์. (2535). ระบบการเรียนรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นภาคเหนือ. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชูชาติ เหลี่ยมวานิช. (2537). เครื่องข่ายการเรียนรู้ในการดูแลสุขภาพของประชาชนในชุมชนชนบท. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ถวิล ธาราโกชน์. (2532). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ธวัช ปุณโณทก. (2531). ทิศทางหมู่บ้านไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมู่บ้าน.

- นารี เจริญยิ่ง. (2551). **พืชผักสมุนไพรต้านโรค**. กรุงเทพฯ: ไทยควอลิตีบุ๊กส์.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). **การศึกษาชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อมรินทร์พรินต์ติ้งกรุ๊ป.
- บุญเทียน ประสานทอง. (2531). **แนวคิดวัฒนธรรมชุมชนในงานพัฒนา**. กรุงเทพฯ: สภาคณาธิการแห่งประเทศไทยเพื่อการพัฒนา.
- ปกรณ์ จริงสูงเนิน. (2536). **แนวคิดและแนวทางการดำเนินโครงการปกป้องป่าไม้เมืองไทยเพื่อเร่งรัดฟื้นฟูป่าต้นน้ำลำธาร**. ฝ่ายวิชาการ โครงการ รพด.
- ประเวศ วะสี. (2530). **การสร้างสรรคภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนา**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมู่บ้าน.
- เปรม แสงแก้ว. (2547). **สมุนไพรกินได้ 100 ชนิด ต้านโรคบำรุงสุขภาพ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไพลิน.
- พรรณี ชัยยาโน. (2545). **การอนุรักษ์แหล่งสมุนไพรเพื่อการรักษาแบบพื้นบ้านของชนเผ่าลาฮูกรณีศึกษาบ้านแม่คำน้อย อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย**. การค้นคว้าแบบอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพ็ญภา ทรัพย์เจริญ. (2540). **การแพทย์แผนไทยสายใยแห่งชีวิตและวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ: สถาบันการแพทย์แผนไทย กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.
- มนัส สุวรรณ. (2539). **นิเวศวิทยาของมนุษย์**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- มลฤดี อภิโกมลการ. (2541). **ภูมิปัญญาท้องถิ่นเกิดความหลากหลายทางชีวภาพ**. การค้นคว้าอิสระ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยศ สันตสมบัติ. (2542). **รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน**. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และศูนย์ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ยิ่งยง เทาประเสริฐ. (2537). **ศักยภาพของภูมิปัญญาพื้นบ้านในการดูแลสุขภาพ**. สถาบันราชภัฏเชียงราย: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

ยิ่งยง เทาประเสริฐและธรา อ่อนชมจันทร์. (2537). สักยภาพของภูมิปัญญาพื้นบ้านด้านการดูแลรักษาสุขภาพ กรณีศึกษา: การรักษากระดูกหักของหมอเมืองและการดูแลครรภ์ของชาวอำเภอจังหวัดเชียงราย . พิมพ์โดยสถาบันราชภัฏเชียงราย.

วิมลรัตน์ วรรณพฤกษ์. (2551). 100 สุดยอดสมุนไพรบำรุงสุขภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เพชรประกาย.

วิสุทธิ ไบไม้. (2536). ความหลากหลายทางชีวภาพกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ: สถาบันชุมชนพัฒนาท้องถิ่น กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์.

วันเพ็ญ สุรฤกษ์. (2523). เอกสารคำสอนวิชาการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมพร พวงประทุม. (2543). การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สมุนไพรเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพของชาวบ้านในชุมชนท้องถิ่นภาคเหนือ: กรณีศึกษาชุมชนบ้านทุ่งยาว ตำบลศรีบัวบาน อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สามารถ จันทร์สุรย์. (2536). ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบทเล่ม 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อมรินทร์พรินต์ติ้งกรุ๊ป.

สุรเชษฐ์ เวชพิทักษ์. (2533). รากฐานแห่งชีวิต วัฒนธรรมชนบทกับงานพัฒนา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมู่บ้าน.

สุวรรณณี ไชยชนะ. (2547). กระบวนการสืบทอดภูมิปัญญาด้านการจัดการความหลากหลายของพืชสมุนไพรชุมชนปกากะญอ: กรณีศึกษาบ้านหนองหลัก ตำบลตะเคียนปม อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน. การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เสาวภา พรสิริพงษ์และคณะ. (2539). สถานภาพและทิศทางการวิจัยการแพทย์แผนไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

เสถียร ฉันทะ. (2542). ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพของพืช

สมุนไพรร: กรณีศึกษาในวิถีชุมชนไทลื้อ จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าแบบอิสระ
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เสรี พงศ์พิศ. (2534). **ภูมิปัญญาชาวบ้าน.** วัฒนธรรมกับการพัฒนาชนบท .เอกสารประกอบการ
สัมมนาวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เสรี พงศ์พิศ. (2536). **ถิ่นสู่รากเหง้า.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เทียนวรรณ.

อภิชาติ ขาวสะอาด, อัมมาร สยามวาลาและกอบกุล ราชะนาคร. (2538). **ความหลากหลายของ
พืชพันธุ์.** กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย.

อภิญา สุมาและคณะ. (2540). **โครงการศึกษาหมู่บ้านหัตถกรรมไม้แกะสลักกับการจัดการ
ทรัพยากรป่าไม้ กรณีศึกษา: หมู่บ้านถวาย ตำบลขุนดง อำเภอหางดง จังหวัด
เชียงใหม่.** วิชาชุมชนทรัพยากร และการพัฒนาสิ่งแวดล้อม สาขาวิชาการจัดการมนุษย์
กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย.

อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์. (2540). **ชุมชนและการพัฒนาสิ่งแวดล้อม.** เอกสารประกอบการสอน
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อินใจ วงศ์รัตนเสถียร. (2543). **การศึกษาความรู้พื้นบ้านของหมอเมืองเกี่ยวกับสมุนไพรรและ
สิ่งแวดล้อม.** การค้นคว้าแบบอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการมนุษย์
กับสิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เอนก นาคะบุตร. (2525). **ชนบทไทยในสามทศวรรษที่ผ่านมากับบทเรียนของภูมิปัญญาชาวบ้าน**
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์หมู่บ้าน.